

(ד' ט"ז ט"ו) בְּהַאי עֲלָמָא. בְּמַטוּ מַנְיִיכוּ, בְּשַׁעְתָּא דְּמַטִּי זְמַנָּא לְנַפְקָא מִהַאי עֲלָמָא, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת
הַעֲבָדִים, לֹא תַפּוּק מִתַּטְנָפָא בְּחֻבְיָן, תַּפּוּק בֵּת חוּרִין, בְּרִירָה נְקִיָּה, בְּגִין דִּיחֲדִי בְּהַ מְאָרְהָ
וַיִּשְׁתַּבַּח בְּהַ וַיְהִיב לָהּ אֲנֵר טַב, בְּצַחְצוּחֵי דְגִנְתָּא דְעָדָן. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה נח) וְהַשְׁבִּיעַ
בְּצַחְצוּחֹת נַפְשָׁךְ, וְדַאי כִּד תַּפּוּק בְּרִירָה נְקִיָּה כְּדָקָא יֵאוּת.

אֲבָל אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֻנְיָהּ, כִּד נַפְקַת מְלוּכְלָכָא בְּטַנוּפֵי חֻבְיָן, וְלֹא אֶתְחַזְיָאת קַמִּיהַ כְּדָקָא יֵאוּת,
וְוִי לְהַהוּא גּוּפָא, דְאַתְאֲבִיד מִהַהִיא נִשְׁמַתָּא לְעֲלָמִין. בְּגִין, דְכִּד נִשְׁמַתִּין סְלָקִין בְּרִירָן, וְנַפְקִין
נְקִיִּין מִהַאי עֲלָמָא, כֹּל נִשְׁמַתָּא וְנִשְׁמַתָּא, עֲאֵלַת בְּסַפְרָא דְאַחַמְתָּא דְמַלְפָּא, וְכִלְהוּ בְּשִׁמְהוֹן, וְאָמַר
דָּא הִיא נִשְׁמַתָּא דְפְלַנְיָא, זְמִינַת תְּהֵא לְהַהוּא גּוּפָא דְשַׁבְקַת, וְכִדִּין פְּתִיב, לוֹ יַעֲדָה, בּוֹ.

וְכִד נַפְקַת רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֻנְיָהּ, דְקָא אֶסְתְּאֲבֵא בְּחֻבְיָן, וְכִטְנוּפָא דְחַטָּאִין, כְּדִין לֹא יַעֲדָה בָּא.
וְאַתְאֲבִיד הַהוּא גּוּפָא מִינָהּ וְאִיהִי לָא אֶזְדַּמְנַת לְגַפְיָה בַר הַהִיא דְמְאָרְהָ אֲתֵרְעִי, וְתַב בְּתִיּוּבְתָא
דְגּוּפָא בְּהַ, כְּדִין פְּתִיב, וְהַפְּדָה. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (איוב לג) פְּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֲבוּר בְּשַׁחַת. וְהַפְּדָה, הִיא
אִיהוּ כְּבַר נֶשׁ, דְעֵיטָא דִילִיָּהּ, דִּיפְרוּק לָהּ, וְיַתוּב בְּתִיּוּבְתָא, וְלִתְרִין סְטָרִין קְאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיד
הוּא, וְהַפְּדָה בְּתִיּוּבְתָא. לְבַתָּר דְתַב בְּתִיּוּבְתָא, פְּדָא לָהּ מְאָרְחָא דְגִיְהֵנָם.

לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ. מָאן עִם נְכָרִי. עֲלוּבְתָא אִיהִי נִשְׁמַתָּא, דְכִּד נַפְקַת מֵעֲלָמָא, וְכִר
נֶשׁ אֶסְטִי אֲרַחֲיָה בְּהַדָּה, הִיא בְּעֵאת לְסַלְקָא לְעִילָא, גּוּ מִשְׁרַיִין קְדִישִׁין, בְּגִין דְמִשְׁרַיִין קְדִישִׁין
קִימִין בְּהַהוּא אֲרַחָא דְגּוּ עָדָן, וְמִשְׁרַיִין נּוֹכְרָאִין קִימִין בְּהַהוּא אֲרַחָא דְגִיְהֵנָם.

זְכָתָה נִשְׁמַתָּא, וְהַהוּא נְטִירוֹ, וּפְרִישׁוֹ דְלְבוּשָׁא יְקִירָא עָלָהּ. כְּמָה מִשְׁרַיִין קְדִישִׁין, קָא מִתְעַתְדָן
לָהּ, לְאַתְחַבְרָא בְּהַדָּה, וְלְמִיעָאֵל לָהּ לְגַן עֵדֵן. לֹא זְכָתָה, כְּמָה מִשְׁרַיִין נּוֹכְרָאִין מִתְעַתְדָן לְמִיעָל
לָהּ בְּאַרְחָא דְגִיְהֵנָם. וְאִינוּן מִשְׁרַיִין דְמַלְאכֵי חַבְלָה זְמִינִין לְמַעַבְדַּ בְּהַ נּוֹקְמִין, אֲתָא קְרָא וְאוֹכַח,
לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ, אֲלִין מַלְאכֵי חַבְלָה. בְּכַגְדוֹ בְּהַ, אִיהוּ נְטִירָא, דְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא
עֲבִיד לָהּ נְטִירָא, דְלֹא יִשְׁלוּט בְּהַ עִם נְכָרִי, בְּהַהוּא פְּרִיסוֹ דְנְטִירוֹ עָלָהּ.

וְאִם לְבָנוּ יִיעֲדָנָהּ, (שמות כא) תָּא חֲזִי כְּמָה אֵית לִיָּה לְפַר נֶשׁ לְאַזְדַּהֲרָא דְלֹא יֶסְטִי אֲרַחֲוִי בְּהַאי
עֲלָמָא, דָּאי זְכָה בַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, וְנְטִיר לָהּ לְנִשְׁמַתָּא כְּדָקָא יֵאוּת, הִיא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְקוּדְשָׁא
בְּרִיד הוּא אֲתֵרְעִי בִיָּה, וְאַשְׁתַּבַּח בִּיָּה בְּכָל יוֹמָא, בְּפַמְלִיָּא דִילִיָּהּ, וְאָמַר, חֲמוּ בְרָא קְדִישָׁא
דְאֵית לִי בְּהַהוּא עֲלָמָא, כִּד וְכִד עֲבִיד, כִּד וְכִד עוֹבְדוֹי מִתְתַקְנָן.

וְכִד הִיא נִשְׁמַתָּא, נַפְקַת מִהַאי עֲלָמָא, זְכָיָא נְקִיָּה בְּרִירָה, קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא אֲנַהֲרִיר לָהּ בְּכְמָה
נְהוּרִין, בְּכָל יוֹמָא קְאָרִי עָלָהּ, דָּא הִיא נִשְׁמַתָּא דְפְלַנְיָא בְּרִי, נְטִירָא לִיְהוּי לִיָּה לְהַהוּא גּוּפָא
דְשַׁבְקַת.

וְדָא הוּא דְכְתִיב, וְאִם לְבָנוּ יִיעֲדָנָהּ כְּמִשְׁפַּט הַפְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָהּ, מָאִי כְּמִשְׁפַּט הַפְּנוֹת. הַכָּא אֵית
רְוָא לְחַפְיָמִין, בְּגוּ טַנְרָא תְקִיפָא, רְקִיעָא טְמִירָא, אֵית הִיכְלָא חָדָא, דְאַקְרִי הִיכְלָא אֲהַבָּה. וְתַמָּן

אינון גניזין טמירין, וכל נשיקין דרחימו דמלפא אינון תמן, ואינון נשמתינ רחימאן דמלפא עאלין תמן.

פיון דמלפא עאל בההוא היכלא דמלפא, תמן כתיב, (בראשית כט) וישק יעקב לרחל, וקודשא בריה הוא אשפח תמן לההיא נשמתא קדישא, קדים מיד ונשיק לה, וגפיה לה, וסליק לה בהדיה, ואשתעשע בה.

ודא הוא כמשפט הפנות יעשה לה, כדינא דאבא עביד לברתיה, דאיהי חביבא לגביה, דנשיק לה, וגפיה לה, ונהיב לה מתנן. פד קודשא בריה הוא עביד, לנשמתא זפאה בכל יומא, כמה דכתיב כמשפט הפנות יעשה לה.

היינו דכתיב (ישעיה סד) יעשה למחפה לו, כמה דהאי ברתא, אשלימת עשייה בהאי עלמא. אוף הכי קודשא בריה הוא אשלים לה עשייה אחרא בעלמא דאתי, דכתיב, עין לא ראתה אלהים זולתה יעשה למחפה לו. והכא כתיב (דף צ"ז ע"ב) יעשה לה. עד כאן. ההוא סבא אשתטח, וצלי צלותא. בכה כמלקדמין.

ואמר (שמות כא) אם אחרת יקח לו וגו', מאי אם אחרת, וכי נשמתא אחרא זמין קודשא בריה הוא לאתבא לצדיקניא בהאי עלמא, ולאן האי נשמתא דאשלימת בהאי עלמא רעותא דמארה, אי הכי לית אבטחותא לצדיקניא כלל. מאי אם אחרת יקח לו.

פתח ההוא סבא ואמר, (קהלת יב) וישוב העפר על הארץ פשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. האי קרא אוקמוה חבריא, בתרפון פי מקודשא. (ותמן תנינו) וישוב העפר על הארץ פשהיה. הכא איהו מאי דכתיב, (בראשית יב) והפנעני אז בארץ, פשהיה ודאי. והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, מאי והרוח תשוב. דא שכנינתא, דאיהי רוח קדישא. פד חמאת שכנינתא, פאינון עשר מפעות דקא נטלא, ולא בעון ישראל לאתבא בתיובתא קמי קודשא בריה הוא, ושלטא סטרא אחרא על ארעא קדישא, ואוקמוה חבריא.

תא חזי, רוחא דבר נש זפאה, אתעטר בדיוקנא בגן עדן דלתתא, ובכל שבתי ומועדי ורישי ירחי, מתעטרן רוחי, ומתפשטן, וסלקין לעילא. כמה דעביד קודשא בריה הוא, בההיא נשמתא עלאה קדישא לעילא, הכי נמי עביד בהאי רוחא, לתתא בגן עדן לתתא, דקא סלקת קמיה. ואמר דא איהי רוחא דפלגיא גופא, מיד מעטרא לה קודשא בריה הוא להאי רוחא בכמה עטרין, ואשתעשע בה.

ואי תימא, דהא בגין רוחא דא, שביק קודשא בריה הוא מה דעביד לנשמתא. לאו הכי אלא שארה פסותה וענתה לא יגרע, אלין אינון תלת שמחן עלאין, דעין לא ראתה אלהים זולתה.

ובלהו בעלמא דאתי ואתמשכו מתמן. חד מנייהו שארה, משיכו דנציצו ונהירו, דנהיר בארץ סתים, מזונא (לו) דזן פלא, ואקרי יהו"ה בנקודת אלהים. שארה בהפוך אתוון, אשר ה' ודא מאשר נשמנה לחמו, ודא הוא שארה. (בראשית מט)

כְּסוּתָהּ: פְּרִישׁוֹ דְּמִלְפָּא. דָּא מְשִׁיכוּ אַחְרָא, דְּנִהִיר וְנָטִיר לָהּ תְּדִיר, פְּרִישׁוֹ דְּלְבוּשָׁא דְּמִלְפָּא,
דְּפָרְשׁ עָלֶיהָ אֱלוֹהִי. דָּא בְּבִגְדוֹ בְּהַ תְּדִיר, דְּלֹא אַתְעָרִי מִיָּנָה, וְהָאִי אִיהוּ כְּסוּתָהּ.

וְעִנְתָּהּ, מָאן אִיהוּ. דָּא מְשִׁיכוּ דְּעִלְמָא דְּאֲתִי, דְּבִיּה פִּלְא. יְיָ עֲבָאוֹת אִיהוּ, וְדָא אִיהוּ דְּנִהִיר בְּכָל
נְהוּרִין סְתִימִין עֲלָאִין דְּאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּבִיּה עוֹנָה טְמוּרָא, דְּמִתְמָן נִפְקַת. וְכָל דָּא בְּעִדּוּנָא וְכִסּוּפָא
דְּעִלְמָא דְּאֲתִי.

תְּלַתָּא הֵנִי לֹא יִגְרַע לָהּ, כִּד אִיְהִי זְכָאֵת פְּדִקָּא יְאוּת. וְאִי לָאו אִיְהִי כְּדִקָּא יְאוּת, הֵנִי תְּלַתָּא
גְּרַעָאן מְנָה, דְּלֹא יִתְעַבִּיד לָהּ עֲטָרָה אֲפִילוּ מִחֶד מְפִיָּהּ, תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִי לֹא
יַעֲשֶׂה לָּהּ, דְּלֹא זְכָאֵת בְּהוּ, וְיַעֲזָא חֲנָם אִין כְּסָף תַּפּוּק מִקְמִיָּה, וְדַחֲזִין לָהּ לְבָר. אִין כְּסָף, לִית לָהּ
כְּסוּפָא, וְלִית לָהּ עִדּוּנָא כְּלָל.

עַד כָּאן אוֹכִיחַת אוֹרִיָּתָא, דְּכָל עֵיטִין בְּהַ תְּלִין, וְיַחֲבִת עֵיטָא טְבָא לְבָנֵי נָשָׂא. מְכָאן וְלִהְלָאָה
נְהִדֵר לְמִלִּין כְּדִמְאִין, בְּהַהוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה, דְּקָא פְּרִישׁ עָלֶיהָ קְדוּשָׁא בְּרִיָּה הוּא, בְּגִין דְּלֹא תִּהְיֶה
לְעַם נְכָרִי, דְּהָא בְּגָדוֹ בְּהַ, וְנָטִירוֹ אִיהוּ לָהּ תְּדִיר.

וְאִם לְבָנֵי יַיעֲדָנָה כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ. (שמות כא) אָמַר הָהוּא סְבָא, חֲבָרִיא, כִּד תַּחֲכוּן לְגַבִּי
הָהוּא טִינְרָא דְּעִלְמָא סְמִיָּה עֲלִיָּה, אָמְרוּ לִיָּהּ, דְּיִדְבֵר יוֹמָא דְּתַלְגָּא דְּאִזְדָּרְעוּ פּוֹלִין לְחִמְשִׁין וְתַרִּין
גְּוִינִין, וְתִדֵר אַקְרִינָן הָאִי קְרָא, וְהוּא יִמָּא לְכוּן.

אָמְרוּ בְּמִטוּ מִינָהּ מָאן דְּשִׂאֲרֵי מְלָה הוּא יִמָּא. אָמַר לוֹן, וְהָאִי דִּידְעָנָא דְּזַכָּאִין אַתּוּן, וְאִית לְרַמְזָא
לְכוּן רַמְזָא דְּחַכְמִין, וְעַל מַה דְּאָנָא אִימָא, כִּד תְּדַכְרוּן לִיָּהּ סִימְנָא דָּא, הוּא יִשְׁלִים עַל דָּא.
הַשְׁתָּא אִית לוֹמַר, מָאן הוּא דְּאִקְרִי בִּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא.

תָּא חֲזִי כָּל

